

Након што му се име деценијама провлачило у полицијским досијеима у готово свим земљама региона, држављанин БиХ албанског порекла Насер Кељменди дочекао је да његово име на тзв. америчку црну листу стави лично амерички председник Барак Обама. У Обаином писму Конгресу САД, Кељмендијево име нашло се уз имена светски познатих нарко босова, попут вође мексичког картела Сналоа Хозеа Антонија Сота Гастелума, те високо рангираног авганистанског дилера Саједа Вазира Шаха. Кељменди је означен као прва особа у Европи по опасности за интересе САД, а америчка савезна банка (ФЕД) затражила је да се замрзне сва Кељмендијева имовина у Црној Гори. Захтев је упућен преко базе Интерпола, а званичну одлуку о почетку поступка замрзавања донеће Европска комисија. За сада, Кељмендију је блокирана сва имовина у САД и уведене финансијске санкције, што подразумева забрану пословне сарадње, укључујући трговинске трансакције, рачуне, осигурања и друга средства. Кељмендија то, за сада, неће погодити сувише имајући у виду да је одавно угасио фирму коју је био регистровао у Вирџинији, а која му је, између осталог, послужила да са Кфором закључи милионске уговоре о снабдевању међународних војних снага на Косову и Метохији одмах након 1999. године [\[1\]](#).

Кељмендијеви (не)ометани послови

Од тада до данас Кељменди се прилично обогатио, велики део послова је пренео на просторе Федерације БиХ и Црне Горе, али би његова империја убудуће могла бити озбиљно угрожена, имајући у виду да “улазак” на америчку црну листу значи и притисак САД и ЕУ на власти у Сарајеву и Подгорици да много више обрате пажњу на особе са те листе и њихову имовину и пословање. То би могло значити замрзавање целе Кељмендијево имовине, а она највидљивија обухвата: три куће, два стана и хотел “Каза Гранде” у Сарајеву, стан у Подгорици, а у Улцињу стан, 11 стамбених просторија укупне површине 377 метара квадратних, кућу, стамбену зграду од 1 600 метара квадратних, те хотел на Великој плажи који се зове исто као онај на сарајевској Илици. Поред свега тога, Кељменди има и трговачку фирму у бесцаринској зони у Дубаију. О новцу на Кељмендијевим рачунима само се спекулише: сарајевски медији су писали да је још пре шест година располагао са око 20 милиона марака које је позајамљивао са зеленашким каматама од десет одсто месечно [\[2\]](#).

Но, преко својих адвоката Кељменди је све то демантовао, а оптужница против њега никада није подигнута у БиХ. Заправо, он је једино у Улцињу био оптужен за нелегалну изградњу хотела, али је, пре три месеца, градња легализована уз нагодбу са тужиоцем да плати 10 000 евра двома локалним социјалним установама. Улцињски градоначелник је постигао истоветан договор са тужиоцем, али је остало нејасно шта је било са 225 000 евра које је Кељменди претходно уплатио у градски буџет као аконтацију на име комуналне таксе за свој хотел [3].

С друге стране, један од послова због кога је наводно завршио у друштву са највећим нарко босовима у свету, до сада Кељмендију никада није донео било какву већу непријатност, изузимајући полицијске провере његовог имена у регионалној трговини наркотицима. Полиције у региону сумњају да Кељменди данас суверено контролише “транзитну” руту на Балкану преко које наркотици завршавају у ЕУ. Прва велика сумња на Кељмендија је пала још пре осам година: ЕУПМ је обавестио тузланску полицију да се Кељменди доводи у везу са организовањем транспорта 10 килограма хероина који је у фебруару 2004. године из Сребреника преко Љубљане прокријумчарен у Немачку. Полиција је, међутим, у МУП-у Словеније добила податак да је Кељменди у то време био у Љубљани са Јасмином Бабић, његовом дугогодишњом партнерком, која је иначе из Лознице, а живела је у Бару. И ништа се није догодило ни тада ни касније, сем што је Кељменди - на оптужбе да тргује наркотицима - одговорио да “мрзи дрогу и све што иде са дрогом”.

С друге стране, СИПА је у презентацији под називом “Злочиначка организација Насер Кељменди” - коју је у новембру 2008. године представила на састанку Генералног секретаријата Интерпола у Лиону - навела да је Кељменди на челу једне од најбоље организованих злочиначких организација, не само у БиХ већ и у региону, која је умешана у кријумчарење дроге и цигарета, трговину људима, прање новца и зеленашење [4]. Кељмендијева организација у БиХ, према том документу, има чланове у Сарајеву, Тузли и Зеници, а њен утицај протеже се и на Црну Гору, Космет, Македонију, Хрватску, Србију, Немачку и САД. По подацима које је представила српска полиција, Кељменди је главни финансијер и организатор промета хероина који у Пећ стиже аутобусима из Истанбула и Албаније, а затим се преко Рожаја допрема у Нови Пазар, а одатле у западну Европу.

Према тврдњама из тадашњег документа СИПА, на дугачкој листи Кељмендијевих пријатеља и најближих сарадника били су Рамуш Харадинај и Насер Орић. Занимљиви су и детаљи који су “испливали” тек када се Рамуш Харадинај априла 2008. године вратио на Космет из Хага. Како се наводи у извештајима немачке обавештајне службе

Пише: Слободан Дурмановић
субота, 23 јун 2012 14:14

БНД, Харадинај је прву поратну годину провео организујући локалну мрежу криминалаца, те учврстио везе са локалним контроверзним бизнисменима, “попут краља шверцованих цигарета Насера Кељмендија и Екрема Луке”, албанског бизнисмена из Пећи са одличним везама у албанској администрацији у Приштини. По оперативним сазнањима Интерпола, Кељменди је тек после сукоба са Екремом Луком разграно посао у Сарајеву, а потом и у Црној Гори.

Кељменди и Радончић, два (не)пријатеља

Али, тек када је уписан на америчку црну листу, Кељмендијеве везе са Фахрудином Радончићем постале су једна од кључних тема и у политичком животу Сарајева, иако ништа ново није откривено. Радончић је негирао да су Кељменди и он пријатељи, за шта су Радончића превасходно оптуживали из СДА. Наиме, остало је забележено да су Радончић и Кељменди пре осам година обавили један посао: 2004. године разменили су вредне некретнине у Сарајеву и Зеници - а разлику у цени од око 100 000 евра Кељменди је платио на рачун “Аваза”, да би касније и један од његових џипова завршио у власништву Радончићеве компаније. Уредник сарајевског Центра за истраживачко новинарство(ЦИН) Азхар Каламујић каже да је то једина веза коју су новинари ЦИН-а успели наћи између Кељмендија и Радончића. “Ми смо током истраживања дошли до поприлично веродостојних података о везама између појединих припадника сарајевске полиције и породице Кељменди, али ту причу још увек нисмо испричали. Још увек покушавамо доћи до неких релевантних доказа, али имамо доказе да су најмање два полицајца била често у друштву породице Кељменди”, навео је Каламујић

[\[5\]](#)

Балкански „хаџија“ Насер Кељменди и бошњачка државна мафија

Пише: Слободан Дурмановић
субота, 23 јун 2012 14:14
